

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. J. Zemaníkovej a členov senátu JUDr. Petra Dukesa a Mgr. Ľubomíry Kúdelovej v právnej veci žalobcu: **Ing. Bc. J. S., L.**, zast. advokátkou JUDr. E. K., L., proti žalovanej: **JUDr. V. K., S.**, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu S.-C., spol. s r. o. v konkurze, N.T., IČO: X., **o určenie pravosti pohľadávky proti podstate vo výške 637 063,75 eur (19 192 182,70 Sk) s príslušenstvom**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9 Cbi 8/2009-131 zo dňa 22. 06. 2010, jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9 Cbi 8/2009-137 zo dňa 22. 06. 2010 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému trovy v odvolacieho konaní **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 9 Cbi 8/2009-137 zo dňa 22. 06. 2010 rozhodol tak, že žalobu o určenie pravosti pohľadávky vo výške 637 063,75 eur (19 192 182,70 Sk) zamietol v zostatku, t. j. v časti úroku z omeškania 18,8% p. a. od 09. 01. 2000 do zaplatenia konanie zastavil a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 23. 07. 2009 domáhal určenia, že pohľadávka v sume 637 063,75 eur s úrokom z omeškania 18,8% p. a. od 09. 01. 2000 do zaplataenia, uplatnená žalobcom prihláškou v konkurznom konaní sp. zn. 7K 112/00 vedenom na Krajskom súde v Bratislave vo veci úpadcu S.-C., spol. s r. o. v konkurze, N., IČO: X., podaním zo dňa 12. 08. 2008 u správcu konkurznej podstaty je po práve a je pohľadávkou proti podstate. Z predložených dokladov zistil, že uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 7K 112/00 zo dňa 13. 07. 2000 bol vyhlásený konkurz na spoločnosť S.-C., spol. s r. o. a že prihláškou zo dňa 02. 02. 2006 si žalobca prihlásil pohľadávkou v rovnakej výške 19 192 182,70 Sk istiny s príslušenstvom, ktorú však dňa 09. 04. 2008 zobral späť. konštatoval, že Krajský súd v Bratislave Opatrením vydaným dňa 28. 05. 2002 vyslovil súhlas s predajom pohľadávok úpadcu S.-C., spol. s r. o., N. záujemcovi Š. L. za kúpnu cenu 149 800 Sk. Pohľadávkou vo výške 19 192 182,70 Sk predal Š. L. žalobcovi zmluvou zo dňa 07. 01. 2004, t. j. po dvoch rokoch od predaja správcom konkurznej podstaty. Z tvrdenia žalobcu zistil, že tento sa domnieva, že ide o vysoko bonitnú pohľadávkou a že v čase predaja špecifikované pohľadávky boli ťažko vymáhateľné a sporné. V prípade predmetnej pohľadávky splatnosť nastala dňom 09. 01. 2000 a jej premlčanie nastalo dňa 09. 01. 2004 / k postúpeniu došlo dňa 07. 01. 2004 /. Citoval ustanovenie § 31 ods. 3 písm. a/ zákona č. 328/1981 Zb. o konkurze a vyrovnaní v platnom znení, podľa ktorého obsahu ustanovenia pohľadávkami proti podstate sú pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu a sú splatné v priebehu konkurzu. S poukazom na ustanovenie § 397 zákona č. 513/1991 Zb. konštatoval, že ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba 4 roky. S názorom žalovaného, že ide o premlčanú pohľadávkou sa konajúci súd stotožnil, keďže pohľadávkou bola splatná 09. 01. 2000 a jej premlčanie nastalo 09. 01. 2004. Argumentáciu, že došlo k prerušeniu premlčacej doby konajúci súd označil za účelovú. Uviedol, že pôvodná správkyňa konkurznej podstaty Mgr. D. zomrela 26. 02. 2010. Tvrdenie žalobcu, v ktorom žalobca uviedol, že výšku škody mohol ustáliť 23. 07. 2009 označil za spornú s argumentáciou v liste z 08. 04. 2010 adresovanom k rukám okresného prokurátora, kde bolo uvedené, že podvodné konanie bolo odhalené 24. 02. 2010. V odôvodnení krajský súd taktiež uviedol, že tak ako žalobca pohľadávkou prihlásil u správcu konkurznej podstaty nie je možné ju považovať za pohľadávkou proti podstate ako to definoval zákon o konkurze a vyrovnaní. V zmysle uvedených dôvodov konajúci súd návrh žalobcu vo výške 19 192 182,70 Sk zamietol a vo

zvyšku konanie zastavil s poukazom na ustanovenie § 96 ods. 1 a 3 O. s. p. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozhodnutiu podaním doručeným súdu dňa 02. 09. 2010 sa odvolal žalobca v časti zamietnutia žaloby a uviedol, že nárok podal v zákonom stanovenej lehote a že k premlčaniu nedošlo. O výške škody sa dozvedel a kto za ňu zodpovedá v zmysle ustanovenia § 398 dňa 15. 02. 2008 pri stretnutí medzi správcom konkurznej podstaty a žalobcom. Uviedol, že nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenej bývalou správkyňou bol uplatnený v trestnom konaní, z ktorého dôvodu došlo k pretrhnutiu premlčacej doby. Citoval ustanovenie § 408 Obchodného zákonníka, a teda, že nárok nie je premlčaný. V podaní doručenom 28. 07. 2010 uviedol, že konajúci súd neskúmal dôležitú skutočnosť a to okamžik kedy sa poškodený o výške škody a zodpovednosti za ňu dozvedel. Uviedol, že došlo k porušeniu ustanovenia § 12 ZKV na škodu žalobcu. Namietal, že nebola vypočítaná JUDr. K., kedy jej Mgr. D. protokolárne vydala agendu. Pri posudzovaní okamihu kedy sa poškodený o výške škody dozvedel treba vychádzať z preukázanej vedomosti a nie z predpokladanej. Za nesporné žalobca považuje, že konajúci súd sa nevysporiadal s ustanovením § 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého má zákon prispievať k ochrane súkromných práv. Zamietnutím žaloby podľa žalobcu došlo k porušeniu jeho ústavného práva. Podľa žalobcu ak jeho žaloba smerovala proti dobrým mravom, konajúci súd mu nemal priznať oslobodenie od súdnych poplatkov. Podľa žalobcu konajúci súd porušil aj ustanovenie § 120 ods. 1 O. s. p., na škodu žalobcu a dopustil sa diskriminácie. Skutkový stav bol definitívne ustálený dňa 15. 02. 2008, ktorý okamžik je nutné považovať za deň, kedy sa poškodený o výške škody a o tom, kto za ňu zodpovedá dozvedel. Z uvedeného dôvodu podľa žalobcu jeho nárok premlčaný nie je.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním doručeným dňa 03. 09. 2010, v ktorom poukázal na jeho písomné vyjadrenie a opätovne uviedol, že Š. L. predal pohľadávku vo výške 19. 192 182,70 Sk žalobcovi až zmluvou zo dňa 07. 01. 2004, čiže po dvoch rokoch od predaja predchádzajúcou správkyňou. Š. L. teda mohol zistiť skutkový stav. uviedol, že podľa zmluvy o postúpení pohľadávky, pohľadávka bola splatná 09. 01. 2000, čiže zmluva bola uzatvorená dva dni pre uplynutím premlčacej lehoty. S poukazom na všeobecnú premlčaciu lehotu žalovaný pohľadávku uplatnenú žalobcom ako pohľadávku proti podstate považuje za premlčanú. Poukázal na prílohu prihlášky zo spisu, z ktorého je zrejmé, že súd konanie o zaplatenie spornej pohľadávky zastavil

pre nezaplatenie súdneho poplatku. Keďže žalobca si pohľadávku uplatnil ako právo na náhradu škody, žalovaný popiera, že nie je ten, kto za škodu zodpovedá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je právne nedôvodné.

Predmetom návrhu na začatie konanie je právo na určenie pohľadávky vo výške 637 063,75 eur uplatnenej v konkurznom konaní č. j. 7K 112/00 prihláškou z 12. 08. 2008 ako pohľadávky proti podstate, titulom práva na náhradu škody. Podľa žalobcu škoda mu mala vzniknúť pochybením bývalej správkyne konkurznej podstaty Mgr. Z. D., úpadcu S.-C., spol. s r. o.

Základnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti odvolania je, či konajúci súd dospel k správne právnemu záveru, keď konštatoval, že pohľadávku vo výške 19 192 182,70 Sk tak ako ju žalobca prihlásil listom zo dňa 12. 08. 2008 u správcu konkurznej podstaty – žalovaného, nie je možné považovať za pohľadávku proti podstate, tak ako je definovaná v ustanovení Zákona o konkurze a vyrovnaní.

Zo zdôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že konajúci súd sa stotožnil s obranou žalovaného, že predmetná pohľadávka je premlčaná, nakoľko bola od Ing. L. žalobcovi postúpená dňa 07. 01. 2004, splatná 09. 01. 2000 a premlčaná 09. 01. 2004.

Z odvolania žalobcu je zrejmé, že ako hlavný dôvod nesprávnosti napadnutého rozhodnutia označil, že nie je pravdou, že jeho pohľadávka je premlčaná. Zo zdôvodnenia napadnutého rozhodnutia však nevyplýva, že prvostupňový súd žalobu zamietol z dôvodu, že ide o pohľadávku premlčanú ale že ide o pohľadávku tak ako je prihlásená, ktorú nie je možné považovať za pohľadávku proti podstate, tak ako je definovaná v zákone o konkurze a vyrovnaní.

Z podanie žalobcu je zrejmé, že uplatnil právo na určenie pohľadávky proti podstate, ktorá pohľadávka mu mala vzniknúť titulom náhrady škody. Z predložených dokladov však nie je zrejmé, na základe čoho mu škoda, vo výške ktorej pohľadávku proti podstate žiada určiť, vznikla. Z predložených dokladov nie je ani zrejmé, že žalovaný porušil

povinnosť v príčinnej súvislosti, s ktorým porušením žalobcovi škoda vznikla. Z predložených dôkazov je zrejmé, že Krajský súd v Bratislave opatrením vydaným 28. 05. 2002 vyslovil súhlas s predajom pohľadávok úpadcu S.-C., spol. s r. o. záujemcovi Š. L.. Z uvedeného je zrejmé, že konkurzný súd s predajom pohľadávky súhlasil, o čom vydal opatrenie, a preto sa nedá vyvodzovať za škodu vzniknutú týmto predajom u správcu konkurznej podstaty. Predpokladom pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody je vznik škody, porušenie povinnosti, ktoré by bolo v príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou, ktoré predpoklady pre dôvodné uplatnenia na náhradu škody, žalobca žiadnym dôkazom nepreukázal. prvostupňový súd preto správne v napadnutom rozhodnutí dospel k záveru, že tak ako si žalobca pohľadávku proti podstate prihlásil, túto nemožno považovať za pohľadávku proti podstate definovanú v zákone o konkurze a vyrovnaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle uvedených dôvodov prvostupňové rozhodnutie v napadnutej časti ako vecne správne podľa § 219 O. s. p. potvrdil. Dôvody uvádzané v odvolaní ohľadne toho či ide o pohľadávku premlčanú alebo nie, odvolací súd označil v danom prípade za bezpredmetné, nakoľko dôvodom zamietnutia sporného nároku nebola dôvodne vznesená námietka premlčania.

O trovách odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že úspešnému žalovanému trovy konania nepriznal, nakoľko mu vyjadrením správkynke konkurznej podstaty k odvolaniu žalobcu žiadne nevznikli.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 13. septembra 2011

JUDr. J. Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková